

NOVÝ DOMOV

Štístko

Ellen Milesová

bambóok

bamb**oo**k

NOVÝ DOMOV

Štístko

Ellen Milesová

*Craigovi,
s láskou a vděčností*

Kapitola 1

„Dneska není úplně nejlepší počasí na stanování.“ Kájova maminka pohlédla na nízké šedé mraky a zamračila se. Vycouvala autem z příjezdové cesty na silnici a zapnula stěrače. „Jsi si jistý, že chcete stanovat zrovna dnes?“

„Rozhodně,“ odpověděl Kája. Ani za mák mu nevadilo, že mrholí. Už se nemohl dočkat. Otočil se, aby zkontroloval své tábornické vybavení, které zabíralo celé zadní sedadlo. Bylo tu všechno? Měl spacák, úplně nový stan a nafukovací matraci. V batohu měl kromě toho ještě sbalené pyžamo, baterku a zubní kartáček. V pořádku. Byl připraven. „Bude to skvělý trénink na letní stanování se skautským oddílem.“

Kája se otočil zpátky dopředu zrovna ve chvíli, když projížděli kolem domu jeho

nejlepšího kamaráda Sama, který bydlel hned vedle nich. Měl trochu výčitky svědomí, protože Samovi o stanování na zahradě u svého nového kamaráda Davida nic neřekl.

Kája Davida moc dobře neznal. Vlastně ho pořádně neznal nikdo. David chodil do stejné třídy jako Kája a Sam. Byl to malý a plachý chlapec se slabým, tichým hlasem. Jeho rodina se do města přistěhovala před několika měsíci a David za celou tu dobu ve třídě pronesl sotva pár slov. Občas člověk skoro zapomněl, že tam David je.

Ale v posledním týdnu se věci změnily. Všechno začalo v pondělí o přestávce. Kája hrál s ostatními na hřišti kopianou, když vtom si všiml, že na Davida u prolézaček dorážejí nějakí třefáci.

David vypadal vyděšeně a nešťastně a Kája nevěděl, co má dělat. Paní učitelka, která měla na hřišti dozor, se právě u houpáček snažila utišit plačící dítě ze školky.

„Davide!“ zakřičel Kája. „Potřebujeme tě do týmu!“ Ukázal na pravou stranu hřiště,

kteřá byla poblíž houpaček. Nikdo na tu stranu nikdy nepřihřával, ale nebylo by špatné mít tam někoho jen tak pro případ.

David nejprve vypadal překvapeně. Pak se ale protlačil mezi dotěrnými třetáky a rozběhl se na své místo na hřišti. Když ho později Kája pochválil za skvělou hru, David jen sklopil oči. Odkáslal si, jako by chtěl něco říct, ale nevydal ani hlásku.

V úterý při volné hodině čtení Kája mávnutím ruky pozval Davida, aby si k němu přisedl. Seděli spolu v koutě místnosti, hned vedle klece s jejich třídním morčetem, a v tichosti si četli. Těsně před zvoněním se Kája zeptal Davida, co čte, a David zamumlal pár slov. Ve středu Sam nebyl kvůli nemoci ve škole a Kája podržel Davidovi vedle sebe Samovo obvyklé místo při obědě. V hlučné jídelně nebylo vůbec snadné přimět Davida k hovoru, ale když se ho Kája zeptal na jeho oblíbená jídla, docela hezky si popovídali. (Kája hlasoval pro pizzu a David zase pro zapéčené sýrové sendviče.)